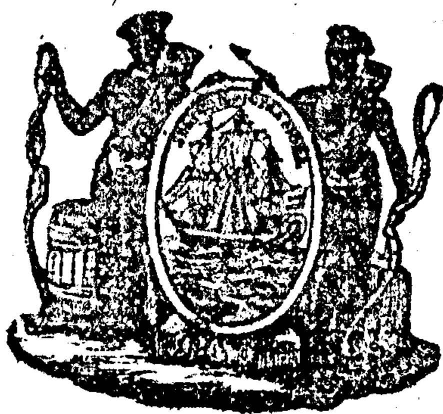
A°. 1839. | | N°. 55.

DINGSDAG, DEN 9den *JULIJ.*

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 5 *Julij* 1839.

Van wege den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden:

1o. Aan de Slavin *Adolphina*; toebehoord hebbende aan MOFFINA van DIRECTIE.

2o. Aan den Slaaf *Joli*; toebehoord hebbende aan ALBERTUS van VAN DE VIJVER; — en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1o. ADOLPHINA BERGEIK.

2o. JAN VELD.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Suriname.

PARAMARIBO, *den* 8 *Julij* 1839.

Op gisteren hadden *Paramaribo's* Ingezetenen het geluk zich met de aankomst van den Gouverneur Generaal der Nederlandsch West-Indische Bezittingen, de Hoog Edel Gestrenge Heer R IJ K, Schout bij Nacht in dienst van Z. M. den Koning der Nederlanden, te mogen verheugen.

In den vroegen morgen kondigde, reeds het geschut van het alhier gestationneerde Oorlogs-Fregat *Algiers*, benevens dat der *Amphitrite* en van het Fort *Zeelandia*, deze heugelijke en sedert lang met wachtend ongeduld te gemoet geziene aankomst aan, terwijl van de publieke Gebouwen, alsmede van de huizen onderscheidener Ingezetenen, de Vlaggen wapperden, en men zich onderling met alle hartelijkheid hier mede geluk wenschte.

De Schutterij benevens het Garnizoen waren op het Gouvernements-Plein vergaderd, terwijl eene Commissie bestaande uit de Edel Groot Achtbare Heeren CH. LEERS en G. S. DE VEER, en de WelEd. Gestrenge Heeren Mr. J. H. DE FRIDERICI en A. VAN MEERTEN, zich aan boord begaf, ten einde Zijne Excellentie af te halen.

Bij de Gouvernements-Trap aangekomen, werdt Zijne Excellentie door den Gouverneur Generaal *ad interim* en deszelfs gevolg ontvangen, en met eene even zoo hartelijke als gepaste en sierlijke Aanspraak verwelkomt. Zijne Excellentie beantwoordde deze in de vriendelijkste bewoordingen en herhaalde Zijner Majesteits tevredenheid over het Gouvernement *ad interim*, welke Hoogstdezelve reeds door de bewijsen die de borst van den Gouverneur Generaal *ad interim* versieren, heeft doen kennen.

Ten Gouvernements-Huize aangekomen werd Zijne Excellentie door de onderscheidene authoriteiten en de korpsen Officieren der Schutterij en van het Garnizoen, alsmede door de Etats Major der onderscheidene alhier gestationneerde Oorlogs-Vaartuigen gecomplimenteerd. Zijne Excellentie deszelfs intrek voorloopig ten huize van den Hoog Edel Gestrenge Heere Gouverneur Generaal *ad interim* genomen hebbende, werd aan denzelven door het korps Muzikanten der Schutterij in den avond van gisteren eene Serenade gegeven.

Moge het geluk, Zijne Excellentie te bezitten voor ons even zoo duurzaam zijn als ons verlangen naar hetzelve hartelijk was, dan zullen wij daarvoor dankend onze Geboden ten Hemel opzenden, terwijl wij ons in den bloei en de welvaart deser Gewesten, die wij aan de zorgen en het streven van Zijne Excellentie zullen verschuldigd zijn, verheugen.

Mengelingen.

NICOLAO, BIJGENAAMD: DE VISCH

Niemand voorzeker, die eenigzins met de Duitsche Hoofddichters vertrouwd is, en gevoel voor het schoone met kieschen smaak vereenigt, heeft Schiller's Ballade *der Taucher*, zonder waar genoegen gelezen. Heerlijkheid van taal, kracht van stijl, bevalligheid van uitdrukking, belangrijkheid van inhoud, die stijgt, naarmate het verhaal voorspoedt, keurigheid en stoutheid van schildering gevoegd bij de kunst van beurtelings schrik en ijzing en medelijden te verwekken, wijzen dit juweeltje eene eervolle plaats aan in de schitterende kroon des grooten zangers. De geschiedenis zelve heeft men echter niet aan het vindingrijk brein des dichters te danken. Zij is op waarheid gegrond en volgt deze zoo gestreng, dat, indien men der Ballade den dichterlijken tooi ontneemt, en den Edelknaap (*der Taucher*), die het hart van de dochter des Konings voor zich wist te winnen, in eenen armen omzwerver verandert, de bewerking des dichters, wat den hoofdinhoud betreft, weinig verschilt van het ondichterlijke verhaal, dat Feijoo van dit voorval gegeven heeft. Daar dit nu in vele opzigten merkwaardig en minder algemeen bekend is, dan de Ballade, aan welke het ten grondslag strekt, en het tevens niet onbelangrijk kan zijn, de bron te kennen, uit welke een groot genie een zijner schoonste voortbrengselen geput heeft, zal de volgende vertaling van het verhaal des Spaanschen Schrijvers den letterminnaar niet onaangenaam zijn.

Nicolao, door zijne landgenooten gewoonlijk Pesce Cola, Klaas, *de Visch* genoemd, uit geringe ouders in de stad *Catania* od *Sicilië* geboren, beoefende uit neiging, sinds zijne vroegere jeugd, de zwemkunst. Deze oefening bewees en vermeerderde tevens den natuurlijken aanleg, welken hij voor die kunst bezat, terwijl deze aanleg en neiging, vergezeld van de armoede, hem gemakkelijk aanspoorden, om in de wateren een middel van bestaan te zoeken. Hij vond dit in het visschen van oesters en koraal; en daar hij deze soort van kostwinning voortzette, geraakte hij zoo aan het water gewoon, dat het hem eenigzins moeite kostte op land te leven. Dus vertrouwd met dit woeste element, verlustigde hij zich evenzeer in de helderheid der golven, als hij derzelver woede verachtte, en zwom met dezelfde onbeschroomdheid in eene onstuimige als kalme zee. Naauwelijks drong een visch met meer stoutheid in hare kolken of doorzwom met meer snelheid hare uitgestrekte vlakten dan hij, zoodat een Heidensch bijgeloof hem als den God der zee beschouwde. Wat in den beginne zijn vermaak was, werd ten laatste eene behoefte. Wanneer hij eenen dag niet in het water was, gevoelde hij zulk eene benaauwdheid en zulk eene vermoeidheid in de borst, dat hij het niet konde uithouden. Hij diende dikmaals voor zeebode van de eene haven naar de andere, of van het vaste land naar de eilanden, en maakte zich noodzakelijk, wanneer de zee zoo ontstuimig was, dat de zeelieden zich er niet aan durfden blootstellen. Zijn gedurig kruisen en zwerven op al deze wateren maakte hem even zoo bekend als zij, die beroepshalve de kusten van *Sicilie* en *Napels* bevaren. Hij vergenoegde zich niet met langs het strand te zwemmen, maar drong gewoonlijk vrij ver in de volle zee, waar hij dikwerf geheele dagen doorbragt, en zich met raauwen visch geneerde. Als hij een schip zag zeilen, ofschoon nog op eenen verren afstand, zette hij het met eene snelle vaart achterna, tot dat hij het aan boord geklampt had. Hij klom er vervolgens op, at en dronk wat men hem gaf, en bood zich vriendelijk en gewillig aan, om van de schepelingen tijding over te brengen, naar welke havens men wilde, en voerde dit stiptelijke uit. Hij zwom dan naar onderscheidene kusten om, op de eene aan de ouders, op de andere aan vrouw en kinderen, op eene derde aan de vrienden en op eene vierde aan de betrekkingen van dezen en genen schepeling, datgene mede te deelen, wat men hem belast had. Hij bragt zelfs brieven over in eenen daartoe bereiden en welverzorgden lederen zak, opdat zij niet nat zouden worden.

Op deze wijze leefde dit redelijk, maar halfslachtig wezen, tot dat zijn noodlot hem een slagtoffer van Neptunes maakte, wien hij aanbad. Koning Frederik van *Napels* en *Sicilie*, hetzij om eene treffende proef te nemen van de buitengewone bekwaamheid van Nicolao; hetzij uit eene wijsgeerige nieuwsgierigheid, om de gesteldheid te leeren kennen van den bodem der zee, op die plaats, waar, niet verre van Kaap *Faro*, de geweldige draaikolk gevonden wordt, welken de oudheid *Charybdis* noemde, beval hem in dezen diepen afgrond te dalen. Nicolao maakte zwarigheid dit uit te voeren, dewijl hij al de grootheid van het gevaar kende, waarop de Koning een gouden beker in den kolk wierp, zeggende: dat deze hem zoude toebehooren, wanneer hij dien uit den afgrond terugbragt. De begeerlijkheid moedigt de stoutheid aan. Hij stort zich in de verschrikkelijke diepte, uit welke hij, na verloop van drie kwartier uurs, zoo lang moest hij in dien zee-doolhof rondzoeken, met den beker in de hand weder opsteeg. Hij onderrigte den Koning van de gesteldheid dezer kolken, en van de verschil-

lende water monsters, die er in woonden. Hierin overdreef hij waarschijnlijk eenigzins de waarheid, zeker zijnde, dat geen levend wezen hem van leugen zou overtuigen. Of nu de Koning uit zucht naar kennis, een meer omstandig verslag begeerde van al de bijzonderheden, dan of Frederik onder die talrijke Vorsten behoorde, die, reeds verzadigd van de gewone vermaken, slechts gestreeld worden, wanneer de kunst van den genen, die hen vermaakt, gekruid wordt door het gevaar, waaraan hij zich blootstelt, hij trachtte althans Nicolao tot een nieuw onderzoek aan te sporen. Deze echter bood nu meer tegenstand dan de eerste maal, dewijl hij het vreesselijke des gevaars ondervonden had, dat veel grooter was, dan hij zich vroeger had voorgesteld. Om hem over te halen, wierp de Koning nu niet alleen eén' anderen gouden beker in het water, maar toonde hem ook eene beurs vol geldstukken van hetzelfde metaal, met de verzekering, dat, zoo hij den tweeden beker terugbragt, deze en de beurs zijn eigendom zouden zijn. De teugellooze zucht naar goud, die voor zoo vele stervelingen noodlottig is geweest, werd dit ook voor den armen Nicolao. Moedig waagt hij den tweeden togt, doch — om nooit weder, dood noch levend, terug te keeren. Hij vond beide dood en graf in een dezer talrijke kolken; het blijft echter twijfelachtig, of hij zich onvoorzigtig in eene engte gewaagd heeft, uit welke hij zich niet kon redden, of dat hij doorgedrongen is in eene dwarrelende diepte, waaruit hij niet konde opstijgen; of eindelijk, dat hij gegrepen is geworden door een dier zeemonsters, welke, volgens zijn zeggen, deze holen bewonen.

HOSPITIUM VOOR DE DIEREN TE SURATTE.

Suratte, eene der voornaamste steden van *Guzzeratte*, voorheen de zetel van eenen uitgebreiden handel, bevat binnen haren muren eene talrijke bevolking, welke uit *Hindoos*, *Armeniers*, *Perzen*, *Turken*-*Arabieren*, *Grieken* en *Parsis* of aanbidders van het vuur bestaat. Deze laatsten hebben een hospitium voor de beesten aangelegd, en met inkomsten begiftigd, welke voldoende zijn, om in derzelver onderhoud te voorzien. Stavorinus heeft er allerlei soorten van beesten gezien: bijzonder eene schilpad, welke men er sedert 75 jaren onderhield, en welke men er om haren ouderdom in opgenomen had. De dieren welke men er in opneemt, behooren aan het hospitium, indien zij weder gezond worden, en hun oude meester heeft geen regt dezelve weder op te eischen. Men gebruikt hen tot ligten arbeid. Vele reizigers verzekeren, dat de *Parsis* de welwillendheid omtrent de dieren zoo verre drijven, dat zij bedelaars huren, om zich des nachts door de walgelijkste insekten te laten steken.

EEN TOT DUSLANGE ONGEDRUKTE BRIEF VAN BONAPARTE AAN TALMA.

Navolgende Brief moge ten blijk verstrekken, in welk eene vertrouwelijke betrekking Bonaparte met Talma stond, en tevens, in welke pijnlijke omstandigheden eerstgemelde zich voor den marsch naar *Italie* bevond. (Talma had de rol van *Nero*, in *Britannicus*, met ongemeenen bijval gespeeld, en Bonaparte *Toulon* in genomen, toen de brief werd geschreven.)

»Ik heb als een leeuw voor de Republiek gevochten, lieve Talma! en, tot loon daarvoor, laat men mij van honger sterven. Mijne hulpbronnen zijn alle uitgeput. De ellendeling Aubry laat mij op het drooge zitten, in stede van mij iets te doen geven. Ik gevoel in mij de kracht, de Generaals Santerre en Rosignol den voet te ligten; maar nog in de *Vendée* noch ergens elders vindt men een plekje, om mij te gebruiken. Gij zijt gelukkig. Uwe faam is van niemand afhankelijk. Twee uren, op de planken doorgebragt, brengen u voor de oogen van het Publiek, dat over den roem beschikt. Wij, soldaten, moeten een veel grooter schouwtooneel zoeken, en men vergunt ons niet altijd, dit te betreden. Klaag dus niet over uw lot. Blijf op uw theater; wie weet, of ik immer weêr op het mijne verschijne. Ik heb gisteren Monvel gezien, een toonbeeld der vriendschap. Barras doet mij fraaije beloften; maar, zal hij die gestand doen? Ik twijfel. Terwijl ik zulks moet afwachten, is mijn laatste stuiver gevlogen. Kunt ge mij niet met eenige daalders helpen? Ik zal ze niet afslaan, en beloof u de teruggave, zoodra ik met mijn degen het eerste Koningrijk verover. Ach, lieve Vriend! hoe gelukkig waren niet de helden van Ariosto! *Zij* hingen van geen Oorlogsminister af. Vaarwel! Geheel de uwe.

Bonaparte."

LEVENDIGE DEBATTEN.

Eens was er in eene zitting der fransche akademie een zoo hevig geschil ontstaan, dat allen door elkander sloegen en schreeuwden. Toen klom de president op het spreekgestoelte, en riep: »Mijne Heeren laat ons niet meer dan met ons zessen te gelijk spreken, opdat wij elkander verstaan mogen." Deze inval wekte een algemeen gelach op. De ontvlamde gemoederen kwamen tot bedaren, het geraas was gestild, en de werkzaamheden werden op eene ordelijke wijze voortgezet.

NAPOLEON'S LOMPHEID JEGENS VROUWEN.

Napoleon was dikwerf zeer onaardig jegens de Vrouwen. Zoo zeide hij eens, in het volle gezelschap, tot de schoone, blonde Hertogin van Chevreuse: »Wat is uw haar rood!" — » Het kan zijn, Sire!" hernam zij: » maar het is de eerste maal, dat mij een man dit zegt."

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 5den dezer, het Schip *Susanna Maria* Kapt. E. Meijer, van Amsterdam; hebbende 39 dagen reis.

Den 7den, de Engelsche Sloep Pembroke, Kapt. C. S. Reap, van Demerarij, hebbende 7 dagen reis; Passagiers: de Heeren James Fraeser en Bediende, en Robert Brereton.

UITGEKLAARD.

Den 3den, de Nd. Am. Brik *Sarah Ann*, Kapt. W. E. Herrick, naar Glouchester; lading: 180 vaten Malassie.

Den 4den, het Schip *Harmonie*, Kapt. Boy Jansen, naar Amsterdam; lading: 352 vaten Suiker; 50 balen schoone- en 20 dito vuile Katoen, 1571 ℔ oud Koper, en 1510 ℔ oud Tin. — Passagiers: de Heeren J. R. Passavant en Echtgenoot, J. Mechielse en de Minderjarige C. L. Hartman.

Idem, het Schip *Amsterdam*, Kapt J. E. Wildschut, via Nickerie naar Amsterdam.

IN TEXEL GEARRIVEERD:

Den 9den Mei jl., *Nickerie Packet*, C. Hoffker. Den 15den, *West Indien*, J. J. Boon. — Den 18den, *Wilhelmina Maria*, J. C. Atkes. — Allen van hier.

Amsterdam, 15 Mei. Kapt. J. C. Willems, van Rotterdam naar Suriname, heeft, bij het uitzeilen van Helvoet, op den Hindert, het roer afgestoten, en is met assistentie van de Loodsboot, op het Kanaal gebragt.

Publieke Veilingen.

Door den Vendumeester M. A. KEIJSER.

Woensdag, 3 Julij 1839.

De SUIKER-PLANTAADJE *PENORIBO*, met allen derzelver SLAVEN, VEE, GEBOUWEN en verdere AP- en DEPENDENTIEN, alsmede de bloote GROND *L'ESPÉRANCE*, beiden gelegen aan de rivier *boven Commewyne*. — *f* 55000. — GEBROEDERS REIJNS.

Advertentiën.

(25624) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 12den Julij 1839, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit welgemeld Geregtshof publiek bij Executie verkoopen:

De Slavin *Henrietta*, met hare twee Kinderen *Frans* en *Johannis*; bekend staande op den naam van G. BERGMAN, en aankomende F. J. L. R. VAN ONNA.

Paramaribo, *den* 8 *Julij* 1839.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

SURINAAMSCHE MAATSCHAPPIJ
VAN
Weldadigheid.

*** VERGADERING van HOOFDBESTUURDERS EN ONDERSCHEIDENE COMMISSIEN, op HEDEN den 9den Julij 1839, 's avonds ten 7½ uren, in het lokaal van de Loge *Concordia*.

Paramaribo, den 9 *July* 1839.

☞ HEDEN MORGEN inschrijving op de 30 Vaten SUIKER van Plantaadje *Picardi*, ingevolge vorige annonces. (25568)

J. J. Ooijkaas Jr.

heeft ontvangen per de *Susanna Maria*, Kapt. E. MEIJER:

Boter, Hammen, Rook- en Pekelspek, Saucijsjes en Worst, GENEVER, Zoete Olie, Banket en Suikerwerk.

Witlood, Spijkers, ijzeren Potten, KOPERWERK, Negerhoeden, Slopen-Huismans- en Osnabrugs Linnen, Vriesche en Poolsche Bonten, Haarlemmer Gingangs.

Alsmede NEDERLANDSCHE WETBOEKEN, benevens eenige exemplaren STUART en KUIJPER: *De Mensch*, in 6 deelen, Postpapier, Lak en menigte GOEDEREN meer. (27714)

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam:

Het gekoperd Tweedeks Driemast Galjootschip *Wilhelmina*, Kapt. Johan Nielsen Klint. — Adres bij C. J. Leijsner.

Het Tweedeks Driemast Galjootschip *Nicolaas Witzen*, Kapt. F. Lange. — Adres bij J. F. Favereij. — Sluit 15 Julij.

Het Nederlandsch Kofschip *Standvries*, Kapt. F. Feikes. — Adres bij Van West en de Hart.

Het gekoperd Tweedeks Galjootschip *Paramaribo*, Kapt. J. C. Töpper. — Adres bij J. Gisius. — Sluit uiterlijk 12 Julij.

Het Gekoperd Tweedeks Brikschip *Phœnix*, Kapt. C. Smitt. — Adres bij J. Gisius. — Sluit 25 Augustus.

Het Gekoperd Tweedeks Fregatschip *Susanna Maria*, Kapt. E. Meijer. — Adres bij Gebroeders Reijns.

Ter Drukkerij van FUCHS & CAMPS.